

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0055/2009

12.11.2009

SPRAWOZDANIE

w sprawie projektu dyrektywy Rady zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej
(10893/2009 – C7-0002/2009 – 2007/0238(CNS))

(Ponowna konsultacja)

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Udo Bullmann

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE by odrzucić
wspólne stanowisko lub wprowadzić do niego poprawki*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 traktatu WE oraz w
art. 7 traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE by odrzucić
wspólne stanowisko lub wprowadzić do niego poprawki*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są **wytluszczonym drukiem i kursywą**. W aktach zmieniających powtórzone bez zmian fragmenty obowiązującego przepisu, do którego Parlament - w przeciwieństwie do Komisji - proponuje poprawki, zaznaczane są **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...]. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów tekstu legislacyjnego w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	11
PROCEDURA	15

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu dyrektywy Rady zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej
(10893/2009 – C7-0002/2009 – 2007/0238(CNS))

(Procedura konsultacji – ponowna konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Rady (10893/2009),
 - uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0677),
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 lipca 2008¹,
 - uwzględniając art. 93 Traktatu WE, na mocy którego Rada ponownie skonsultowała się z Parlamentem (C7–0002/2009),
 - uwzględniając art. 55 i art. 59 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7–0055/2009),
1. zatwierdza projekt Rady po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do projektu lub zastąpienia go innym tekstem;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0319.

Poprawka 1

Projekt dyrektywy – akt zmieniający Punkt 8 preambuły

Projekt Rady

(8) W kontekście przystąpienia do UE Bułgaria i Rumunia zostały upoważnione do przyznania zwolnienia podatkowego małym przedsiębiorstwom i utrzymania zwolnienia z VAT w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób. Dla jasności i spójności odstępstwa te powinny zostać włączone do samej dyrektywy.

Poprawka

(8) W kontekście przystąpienia do UE Bułgaria i Rumunia zostały upoważnione do przyznania zwolnienia podatkowego małym przedsiębiorstwom i utrzymania zwolnienia z VAT w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób. Dla jasności i spójności odstępstwa te powinny zostać włączone do samej dyrektywy.

Zgodność z prawem i konieczność stosowania tych odstępstw należy poddawać przeglądowi przynajmniej co dwa lata.

Poprawka 2

Projekt dyrektywy – akt zmieniający Punkt 9 preambuły

Projekt Rady

(9) W odniesieniu do prawa do odliczenia podstawowa zasada stanowi, że prawo to powstaje tylko w przypadku, gdy towary i usługi są wykorzystywane przez podatnika do celów ***jego działalności zawodowej***. Zasadę tę należy doprecyzować i wzmocnić w odniesieniu do dostawy nieruchomości ***i związanych z tym wydatków***, tak aby zapewnić identyczne traktowanie podatników zawsze, gdy nieruchomości, które wykorzystują oni do celów działalności zawodowej, nie są wykorzystywane wyłącznie do celów związanych z tą działalnością.

Poprawka

(9) W odniesieniu do prawa do odliczenia podstawowa zasada stanowi, że prawo to powstaje tylko w przypadku, gdy towary i usługi są wykorzystywane przez podatnika do celów ***dokonywanych przez niego transakcji przyznających prawo do odliczenia***. Zasadę tę należy doprecyzować i wzmocnić w odniesieniu do dostawy nieruchomości, tak aby zapewnić identyczne traktowanie podatników zawsze, gdy nieruchomości, które wykorzystują oni do celów działalności zawodowej, nie są wykorzystywane wyłącznie do celów związanych z tą działalnością. ***Dlatego też należy ograniczyć wstępne wykonywanie prawa do odliczenia do takiego wykorzystania, które jest związane z transakcjami przyznającymi prawo do odliczenia***

w momencie, w którym podatek staje się wymagalny.

Uzasadnienie

Celem pierwotnego wniosku było wyjaśnienie i umocnienie prawa do odliczenia w odniesieniu do dostaw nieruchomości, kwestii często wnoszonej przed ETS. Odwołując się do zasad ogólnych zawartych w art. 167, 168, 169 oraz 173, zmieniony przez Radę wniosek usuwa jasność pierwotnego wniosku i ponownie otwiera drogę do kolejnych postępowań przed ETS. To samo można powiedzieć o ogólnym odniesieniu do wszystkich przepisów związanych z korektą. W poprawce sprawozdawca proponuje przywrócenie prawa do odliczenia koniecznej jasności.

Poprawka 3

Projekt dyrektywy – akt zmieniający Punkt 10 preambuły

Projekt Rady

(10) ***Chociaż*** nieruchomości i związane z nimi wydatki stanowią najistotniejsze przypadki, w których doprecyzowanie i wzmocnienie przedmiotowej zasady jest właściwe, z uwagi na wartość i czas gospodarczego wykorzystania tych nieruchomości oraz fakt, że wykorzystanie tego typu nieruchomości do różnych celów jest szeroko rozpowszechnione, ***to jednak, zgodnie z zasadą pomocniczości, należy upoważnić państwa członkowskie do stosowania takiej samej zasady do majątku ruchomego o charakterze trwałym i stanowiącego część majątku przedsiębiorstwa.***

Poprawka

(10) ***Ponieważ*** nieruchomości i związane z nimi wydatki stanowią najistotniejsze przypadki, w których doprecyzowanie i wzmocnienie przedmiotowej zasady jest właściwe, z uwagi na wartość i czas gospodarczego wykorzystania tych nieruchomości oraz fakt, że wykorzystanie tego typu nieruchomości do różnych celów jest szeroko rozpowszechnione, ***wstępne prawo do odliczenia należy stosować do nabywanych przez podatnika nieruchomości i istotnych związanych z nimi usług, które ze względu na ich wartość gospodarczą można przyrównać do nabycia nieruchomości. Natomiast drobne naprawy lub ulepszenia mające ograniczone znaczenie gospodarcze należy wyłączyć z zakresu stosowania tej zasady.***

Uzasadnienie

Zmieniony przez Radę wniosek daje państwom członkowskim możliwość objęcia zakresem dyrektywy wszelkich wydatków związanych z majątkiem przedsiębiorstwa, jak określają to państwa członkowskie. Poszerzyłoby to znacznie zakres i doprowadziło do mniejszej harmonizacji.

Poprawka 4

Projekt dyrektywy – akt zmieniający Punkt 11 preambuły

Projekt Rady

(11) Z myślą o zapewnieniu sprawiedliwego systemu odliczeń dla podatników w kontekście nowych zasad należy przewidzieć system dostosowawczy zgodnie z *innymi* zasadami dotyczącymi dostosowania odliczeń; system ten musi uwzględniać zmiany w wykorzystaniu danej nieruchomości do celów działalności zawodowej i do celów innych niż działalność zawodowa.

Poprawka

(11) Z myślą o zapewnieniu sprawiedliwego systemu odliczeń dla podatników w kontekście nowych zasad należy przewidzieć system dostosowawczy zgodnie z zasadami dotyczącymi dostosowania odliczeń; system ten musi uwzględniać zmiany w wykorzystaniu danej nieruchomości do celów działalności zawodowej i do celów innych niż działalność zawodowa *w okresie, który odpowiada obecnemu okresowi korekty dla nieruchomości traktowanych jako dobra inwestycyjne.*

Poprawka 5

Projekt dyrektywy – akt zmieniający Artykuł 1 – punkt 12 Dyrektywa 2006/112/WE Artykuł 168 a – ustęp 1

Projekt Rady

1. W przypadku nieruchomości stanowiącej część majątku przedsiębiorstwa danego podatnika i wykorzystywanej zarówno do celów prowadzonej przez tego podatnika działalności, jak i do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników, lub bardziej ogólnie, do celów innych niż prowadzona przez podatnika działalność, *VAT od wydatków związanych z taką nieruchomością podlega odliczeniu zgodnie z zasadami określonymi w art. 167, 168, 169 i 173 wyłącznie do wysokości udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość została wykorzystana do celów działalności prowadzonej przez podatnika.*

Poprawka

1. W przypadku nieruchomości stanowiącej część majątku przedsiębiorstwa danego podatnika i wykorzystywanej zarówno do celów prowadzonej przez tego podatnika działalności, jak i do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników, lub bardziej ogólnie, do celów innych niż prowadzona przez podatnika działalność, *wstępne wykonywanie prawa do odliczenia, powstającego w momencie, w którym podatek staje się wymagalny, jest ograniczone do wielkości rzeczywistego związanego z działalnością zawodową wykorzystania do celów transakcji przyznających prawo do odliczenia.*

W drodze odstępstwa od art. 26 zmiany w udziale procentowym wykorzystania nieruchomości, o której mowa w akapicie pierwszym, są uwzględniane zgodnie z *zasadami* przewidzianymi w art. 184–192 zgodnie z ich zastosowaniem w odnośnym państwie członkowskim.

W drodze odstępstwa od art. 26 zmiany w udziale procentowym wykorzystania nieruchomości, o którym mowa w akapicie pierwszym, są uwzględniane zgodnie z *warunkami* przewidzianymi w art. 187, 188, 190 i 192 w celu sprostowania wstępnego wykonywania prawa do odliczenia.

Zmiany, o których mowa w akapicie drugim, są uwzględniane w okresie wskazanym przez państwa członkowskie na podstawie art. 187 ust. 1 dla nieruchomości nabywanych jako dobra inwestycyjne.

Poprawka 6

Projekt dyrektywy – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 12

Dyrektywa 2006/112/WE

Artykuł 168 a – ustęp 2

Projekt Rady

Poprawka

2. Państwa członkowskie mogą również stosować ust. 1 w odniesieniu do VAT od wydatków związanych z innymi określonymi rzeczami stanowiącymi część majątku przedsiębiorstwa.

skreślony

Uzasadnienie

Zmieniony przez Radę wniosek daje państwom członkowskim możliwość objęcia zakresem dyrektywy wszelkich wydatków związanych z majątkiem przedsiębiorstwa, jak określają to państwa członkowskie. Poszerzyłoby to znacznie zakres i doprowadziło do mniejszej harmonizacji. Rada nie dokonała oceny wpływu tego przepisu na właściwe funkcjonowanie wspólnego rynku. Wszelkie rozszerzenie zakresu zasady na majątek ruchomy powinno być poprzedzone przez analizę przeprowadzoną przez Komisję.

Poprawka 7

Projekt dyrektywy – akt zmieniający
Artykuł 1 a (nowy)

Projekt Rady

Poprawka

Artykuł 1a

Ocena

Komisja ocenia, w jakim zakresie można upoważnić państwa członkowskie do stosowania art. 168a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE oraz ogólnych przepisów dotyczących korekty zgodnie z art. 184-192 tejże dyrektywy do majątku ruchomego o charakterze trwałym i stanowiącego część majątku przedsiębiorstwa. Wszelkie odnośne wnioski legislacyjne mają na celu harmonizację stosowanych przepisów w celu jak najskuteczniejszego wyeliminowania czynników mogących zakłócać konkurencję i z myślą o należyтым funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Takim wnioskiem legislacyjnym towarzyszy niezależna ocena oddziaływania, uwzględniająca negatywne i pozytywne aspekty.

Uzasadnienie

Zmieniony przez Radę wniosek daje państwom członkowskim możliwość objęcia zakresem dyrektywy wszelkich wydatków związanych z majątkiem przedsiębiorstwa, jak określają to państwa członkowskie. Poszerzyłoby to znacznie zakres i doprowadziło do mniejszej harmonizacji. Rada nie dokonała oceny wpływu tego przepisu na właściwe funkcjonowanie wspólnego rynku. Wszelkie rozszerzenie zakresu zasady na majątek ruchomy powinno być poprzedzone przez analizę przeprowadzoną przez Komisję.

UZASADNIENIE

Kontekst proceduralny

Obecna procedura jest ponowną konsultacją w sprawie wniosku zmienionego przez Radę po **jednogłośnie** przyjęciu przez Parlament Europejski opinii na temat pierwotnego wniosku Komisji (COM(2007) 677 wersja ostateczna) w **dniu 8 lipca 2008 r.** („**sprawozdanie Rosatiego**”).

Na posiedzeniu w **dniu 9 czerwca 2009 r.** rada ECOFIN osiągnęła porozumienie polityczne w oparciu o tekst, który **znaczaco zmienia pierwotny wniosek, zwłaszcza w odniesieniu do wprowadzenia bardziej ogólnych i dalej idących zasad dotyczących prawa do odliczenia.** W dniu 13 lipca 2009 r. Rada Ministrów, idąc za żądaniem Komisji, poinformowała Parlament o decyzji uzyskania nowej opinii w sprawie zmienionego wniosku.

Więcej szczegółów na temat pierwotnej procedury Komisji oraz opinii Parlamentu można uzyskać, czytając sprawozdanie Rosatiego.

Wniosek zmieniony przez Radę

W sprawozdaniu Rosatiego zawarto poprawki do trzech z czterech aspektów technicznych objętych pierwotnym wnioskiem Komisji:

- a) systemu VAT stosowanego do dostaw gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej i/lub chłodniczej;
- b) podatkowego traktowania wspólnych przedsiębiorstw utworzonych na mocy art. 171 Traktatu WE;
- c) a także warunków wykonywania prawa do odliczenia zapłaconego podatku VAT w stosunku do nieruchomości.

Jeżeli chodzi o pkt a), sprawozdawca w pełni poparł cel Komisji, jakim było uściślenie technicznie niedoskonałego przepisu, który pozostawił poza zakresem stosowania VAT dostawy gazu ziemnego za pośrednictwem gazociągów. W praktyce oznaczało to, że niemal wszystkie transakcje transgraniczne pozostawały poza zakresem specjalnego systemu VAT, co było sprzeczne z zamiarem prawodawcy. W swoim sprawozdaniu sprawozdawca zauważył, że państwa członkowskie działają zgodnie z duchem dyrektywy w sprawie VAT, ale nie z jej literą i złożonymi poprawkami mającymi na celu dalsze uściślenie zakresu i działania systemu.

Zgadając się ze stanowiskiem opisanym w sprawozdaniu Rosatiego, w zmienionym przez Radę wniosku napisano wyraźnie, że celem nowych przepisów jest „zgodność celu i brzmienia tekstu”. Rada zgodziła się także, idąc za sprawozdaniem Rosatiego, na zmianę tytułu sekcji poświęconej m.in. dostawom gazu ziemnego gazociągami. Mówiąc ogólnie, Rada jeszcze bardziej uściśliła zakres tych przepisów.

Jeżeli chodzi o pkt b), w sprawozdaniu Rosatiego całkowicie poparto podejście Komisji zmierzające do wyjaśnienia statusu podatkowego wspólnych przedsiębiorstw utworzonych na mocy art. 171 traktatu WE w celu naprawy nierównej sytuacji korzystnej dla tych państw członkowskich, w których wspólne przedsiębiorstwa mają siedziby. Ponadto w sprawozdaniu Rosatiego przysługiwanie tym podmiotom zwolnienia z podatku VAT jest uwarunkowane ich niezaangażowaniem w jakąkolwiek działalność w rozumieniu drugiego akapitu art. 9 ust. 1 dyrektywy w sprawie VAT-u w celu uniknięcia zakłócenia konkurencji.

Wreszcie jeżeli chodzi o pkt c), Rada znacząco zmieniła pierwotny wniosek Komisji, co spowodowało, że ta ostatnia zwróciła się do Parlamentu o wystosowanie nowej opinii.

Prawo do odliczenia w świetle wniosku zmienionego przez Radę

Zgodnie z obowiązującymi obecnie zasadami podatnik może odliczyć VAT od zrealizowanych transakcji tylko, jeżeli towary albo usługi są wykorzystywane dla potrzeb dokonywanych przez niego transakcji przyznających prawo do odliczenia. Europejski Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że podatnik ma prawo do podjęcia decyzji o włączeniu, albo nie, towarów o różnym przeznaczeniu, w całości albo w części, do majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą. Na mocy orzecznictwa ETS prawo krajowe nie może zabronić podatnikowi uznania **w całości** za dobra inwestycyjne dóbr wykorzystywanych częściowo do działalności gospodarczej, a częściowo do celów prywatnych, i nie może uniemożliwić mu **natychmiastowego zwolnienia w całości** z podatku VAT należnego z tytułu nabycia tych dóbr. Jeżeli podatnik zdecyduje o włączeniu w całości omawianych towarów do majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą, ma on prawo do odliczenia naliczonego VAT natychmiast i w całości, niezależnie od tego, czy towary są jednocześnie wykorzystywane, lub nie, w celu zawodowym albo pozazawodowym. Pozazawodowe wykorzystanie towarów będzie podlegało VAT jako odpłatne świadczenie usług na podstawie kwoty poniesionych wydatków. Spowoduje to, że pozazawodowe wykorzystanie towarów pociągnie za sobą zmniejszenie obciążeń podatkowych, które może wzrastać proporcjonalnie do stopnia wykorzystania towarów do celów pozazawodowych. W szczególności odnosi się to do nieruchomości. Z tego powodu celem pierwotnego wniosku Komisji było dostosowanie odliczeń VAT dotyczących nieruchomości w taki sposób, żeby **wstępne wykonywanie** prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT lepiej odzwierciedlało tę podstawową zasadę oraz żeby zapobiec określonym montażom mającym na celu osiągnięcie nienależnych korzyści finansowych.

Zgodnie z podejściem proponowanym przez Komisję (jest to również odpowiedź na obawy wyrażane przez wiele państw członkowskich) odliczenia byłyby dopuszczalne jedynie wówczas, gdy dane towary i usługi są wykorzystywane do celów transakcji przyznających prawo do odliczenia. Proponuje się ograniczenie wstępnego wykonywania prawa do odliczenia **proporcjonalnie do rzeczywistego wykorzystania do celów zawodowych**, jeżeli nieruchomości o zróżnicowanym wykorzystaniu są włączone do majątku przedsiębiorstwa. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie systemu sprostowań w celu uwzględnienia zmian w stopniu zawodowego i prywatnego (albo pozazawodowego) wykorzystania tych nieruchomości.

Propozycja Rady składa się z wielu części; część dotycząca prawa do odliczenia zawiera znaczące zmiany w stosunku do pierwotnego wniosku Komisji. Dotyczy to zwłaszcza dwóch aspektów:

- wszelkie wydatki związane z majątkiem podlegają teraz nowym zasadom, a państwa członkowskie mają możliwość włączenia do tego nowego systemu wszelkich innych rodzajów dóbr;
- jeżeli chodzi o nowe warunki związane z prawem do odliczenia, mowa jest zasadniczo o „ogólnych zasadach”, a nie o szczegółowych warunkach, na jakich jest ono wykonywane, co spowoduje mniejszą jasność i doprowadzi do mniejszej harmonizacji.

Nowe podejście Rady skupia się ponownie na **prawie** do odliczenia, a nie na **wstępnym wykonywaniu** tego prawa. Celem pierwotnego wniosku było wyjaśnienie i umocnienie prawa do odliczenia w odniesieniu do dostaw nieruchomości, kwestii często wnoszonej przed ETS. Odwołując się do zasad ogólnych zawartych w art. 167, 168, 169 oraz 173, zmieniony przez Radę wniosek usuwa jasność pierwotnego wniosku i ponownie otwiera drogę do kolejnych postępowań przed ETS. To samo można powiedzieć o ogólnym odniesieniu do wszystkich przepisów związanych z korektą. W poprawce sprawozdawca proponuje przywrócenie prawa do odliczenia koniecznej jasności. Ponadto odniesienie do „prowadzonej przez podatnika działalności” nie wprowadza rozróżnienia między tym, co jest zwolnione z podatku (tj. bez prawa do odliczenia) a tym, co jest opodatkowane (tj. z prawem do odliczenia).

Główną kwestią jest jednakże fakt, że zmieniony przez Radę wniosek daje państwom członkowskim możliwość objęcia zakresem dyrektywy wszelkich wydatków związanych z majątkiem przedsiębiorstwa, jak określają to państwa członkowskie. Poszerzyłoby to znacznie zakres i doprowadziło do mniejszej harmonizacji. Rada nie dokonała oceny wpływu tego przepisu na właściwe funkcjonowanie wspólnego rynku. Wszelkie rozszerzenie zakresu obowiązywania zasady na majątek ruchomy powinno być poprzedzone przez analizę przeprowadzoną przez Komisję.

Jedynym celem tego tekstu wydaje się być danie państwom członkowskim maksymalnej swobody. Nie dostarcza on tak naprawdę rozwiązań dla istniejących kwestii prawnych.

Sprawozdawca przedkłada więc poprawki do projektu zmienionego przez Radę, mające na celu próbę uściślenia w związku ze znaczącym rozszerzeniem zakresu dyrektywy w odniesieniu do majątku ruchomego, wyjaśnienie stosowania mechanizmu korekty oraz zapewnienie stosowania odliczeń VAT-u jedynie do transakcji przyznających prawo do odliczenia.

W kwestii systemu VAT stosowanego do dostaw gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej i/lub chłodniczej Parlament Europejski w sprawozdaniu Rosatiego z roku 2008 poparł stanowisko Komisji, zgodnie z którym zakres systemu VAT stosowanego do dostaw gazu ziemnego za pośrednictwem gazociągów powinien być wyjaśniony. Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje w niniejszym sprawozdaniu wyjaśnienia dostarczone przez Radę, a dotyczące tej kwestii. Podobnie sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje zgodę Rady na dokonanie uściśleń, o jakie zwrócono się w związku m.in. z celem nowego przepisu, który ma „przynieść zgodność celu i brzmienia tekstu”, a także zmianą tytułu sekcji obejmującej

np. dostawy gazu ziemnego za pośrednictwem gazociągów.

Jeżeli chodzi o podatkowe traktowanie wspólnych przedsiębiorstw, w sprawozdaniu Rosatego poparto także stanowisko Komisji żądającej wyjaśnienia statusu podatkowego wspólnych przedsiębiorstw w celu naprawy nierównej sytuacji korzystnej dla tych państw członkowskich, w których wspólne przedsiębiorstwa mają siedziby. Również w tej kwestii sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie poprawki przez Radę.

PROCEDURA

Tytuł	Wspólny system podatku od wartości dodanej
Odsyłacze	10893/2009 – C7-0002/2009 – COM(2007)0677 – C6-0433/2007 – 2007/0238(CNS)
Data konsultacji z PE	22.11.2007
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 14.7.2009
Sprawozdawca(y) Data powołania	Udo Bullmann 21.7.2009
Rozpatrzenie w komisji	6.10.2009 9.11.2009
Data przyjęcia	10.11.2009
Wynik głosowania końcowego	+: 33 -: 3 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Vicky Ford, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Enikő Győri, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Olle Schmidt, Peter Simon, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Pervenche Berès, Sophie Briard Auconie, Sari Essayah, Robert Goebbels, Sophia in 't Veld, Philippe Lamberts, Thomas Mann, Gianni Pittella, Catherine Stihler
Data złożenia	12.11.2009